

N:o 40.

Af Herr **Jöns Pehrsson**: *Om upptagande af ett statslån för konvertering af statens alla äldre lån.*

I mer än ett afseende äro Sveriges finanser i ett särdeles virrvarr och icke minst deruti genom de snart femtontalet närmande statslånen: den mångfald af olikartade olägenheter detta medför såväl i förvaltningskostnad som i afseende om statens goda kredit, och medförande högre ränteutgifter är uppenbart. Redan hör man förslag framställas om ytterligare låns uppläggnig. Statens ränteutgifter och amorteringar äro redan så höga, att i förening med de öfriga höga statsutgifterna man snart nödgas gripa så djupt efter skatter och inkomster, att det vill synas som Sveriges befolkning icke tål vidare, och man borde då väl en gång stanna med skuldsättningen. Deremot tror jag det skulle vara välgörande och medverka till en lägre räntefot och mindre utgift för staten, om alla dessa särskilda skulder, staten har för de många särskilda lånen, sammanfördes till ett enda, och om en del deraf kunde fås inhemskt, hvilket upplades på en gång, men icke indroges fortare, än de gamla lånen kontraktsenligt kunde få betalas, tror jag en sådan åtgärd skulle vara god, så framt man icke skulle befara att Riksdagen skulle — som sista riksdag — besluta indragning af upplagda lån till nya eller främmande ändamål, men om Riksdagen icke vill handla klokt, utan fortgå på skuldsättningens bana, finnas nog utvägar för dess majoritet att framställa behof. Äfven i detta afseende anser jag saken vara förtjent af någon uppmärksamhet och vågar för den skull för min del yrka,

att Riksdagen för sin del beslutar, att ett in- eller utländskt statslån uppläggas så stort, att statens alla äldre lån kunna dermed konverteras, så fort

kontrakterna sådant tillåta; men att deraf icke får användas till något annat ändamål eller något nytt lån, eller statsskuldernas ökande utöfver sitt nuvarande belopp.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1880.

Jöns Pehrsson.

Kronobergs län.

N:o 41.

Af Herr **Jöns Pehrsson:** *Om upphörande af Kongl. Maj:ts rätt att förfoga öfver uppkomna besparingar på hufvudtitlarnes anslag m. m.*

Som det beklagligen icke kan bestridas, att till statsutgifternas betäckande regeringen sjelf nödgats af för handen varande omständigheter afstå från många utgifter eller företag, hvilka under andra förhållanden kunnat ifrågakomma; bland dessa, ökade tillgångar för vägarnes förbättrande, och uti ett annat afseende vore det hög tid för statsmagterna att se till, om ej våra mångfaldiga odlingsbara sankmarker inom landet kunde mera än som sker genom statens medverkan torrläggas och odlingen derigenom befrämjas. Som man vet, äro jernvägarnes utsträckning många och med dem har spekulationen följt och uppsnappat — åtminstone i södra Sverige — snart hufvudsakliga delen af värdefulla skogar, som duga för export, men ingen eller ganska få hafva sökt i någon större skala sin spekulation på jordens torrläggande och förbättring. Om landet skall kunna gå framåt och jernvägarne kunna bära sig i de glest befolkade orterna, blir det statsmagternas oafvisliga pligt, att rikta sin uppmärksamhet på att den odlingsbara